

EN LANDSBYHISTORIE.

Folke=Skuespil i 5 Acter

CHOR og SANGE

af

H. C. ANDERSEN.

Andantino.

Nr 1.

Chor. *mf*

f Nær Bjergets ri - ge Græsgangstaaer opbyggt en ny, — en deilig Gaard, en dei - lig

f *mf*

Gaard; den aab - - ner Fat - tig - folk sin Dør, for dem den her var stæn - get før, du

gode Gud, giv Armod's Ven hver Ga - ve tu - sindfold i - gjen! hver Ga - ve tusind - fold i - gjen!

dim.

Andante.

Nr 2.

Chor. *p* *f* *p*

Gud, i Dig vor Gjerning skeel! Slip os ei af di - ne Hæn - der!

Wolfgang.

Chor.

Tak for Alt, hvad Du os sen - der, det har din Vel - - sig - nel - se! Slip os ei af

di - ne Hæn - der! Tak for Alt, hvad Du os sen - der, det har Din Vel - sig - nel - sel

№ 3. **Allegretto.** **Franzl.**

f *p*

V. 1. Jeg veed det, jeg er - kjen - der, jeg har det godt hos
V. 2. Høit o - ver Skovens Top - - pe, i Luf - tens fri - ske

1. Dig, i - mel - lem dog det hæn - der, at No - get sav - nes mig; vel veed jeg, in - gen
2. Bad, der er saa godt der - op - - pe, dog er jeg ik - ke glad. Ak, jeg kan in - gen -

1. Ste - der jeg faaer det godt, som her; paa Bjer - get dog jeg græ - der, skjøndt der er dei - ligt
2. lun - de for - kla - re Dig det ret. Du vil ei hel - ler kun - de for - staae og fø - le

1. der! paa Bjerget dog jeg græ - der, skjøndt der er dei - ligt der! skjøndt der er dei - ligt der!
2. det! du vil ei hel - ler kun - de for - staae og fø - le det! for - - staae og fø - le det!

Allegro moderato.

Kjedelflikkeren.

N:6.

mf *p*

V. 1. Her er Me - ster Kje - del -
V. 2. Jeg vandt Kje - del - flik - ker

mf *p* *cresc.*

1. flik - ker, ret et in - der - ligt Ge - myt! *mf* Alt hvad
2. Pri - sen alt i mi - ne - un - ge Aar, jeg veed

sf

1. Gammelt der hen - ligger, gjør jeg li - ge strax til Nyt, gjør jeg li - ge strax til Nyt.
2. Nyt, som vist A - vi - sen al - drig no - gen - sin - de faaer! al - drig no - gen - sin - de faaer!

Allegro non troppo.

p

1. Mens Gryder og Kjed - ler og
2. Thi kommer omkring mig, I

f

1. Pot - ter i Rad jeg lod - der og flik - ker og flæn - ger, jeg mæt - te Dig
2. Sto - re og Smaa, min Kreds just for - staaer jeg at sam - le; hver Slag I hø -

1. skal med Ny-he-dens Mad, til den just her - op - pe I træn-ger, her - op - pe I
2. rer min Hammer at slaae, gjør strax no - get Nyt af det Gam - le, Nyt af det

f *p*

1. træn-ger. Til den just her - - op - - pe I træn-ger. En
2. Gam - le. Gjør strax no - get Nyt at det Gam - le, hvert

rall. **Tempo!**

1. riig Vel - sig - nel - se jeg har, jeg ba - re ned i Po - sen ta'er, i Po - sen
2. Knæk og Bræk er strax i - stand, jeg er en rig - tig Rei - se - mand, en Rei - se -

1. ta'er, Om Kjævl og Vrovl og Kjær - lig - hed, jeg grun - digt veed og
2. mand, en god A - vis i Eg - nen her, thi er jeg in - der.

p

1. ik - ke veed Be - sked!
2. li - gen kjær En - hver!

p *f* *p*

Allegro.

Mathias.

N° 8.

V. 1. I Ver - - den har man mig slængt hen, jeg spil - - ler
dem en Streg i - - gjen, Alt Gam - melt og Gjent, lad det væ - re glemt! jeg
for - fra be - gyn - der, nu er det be - stemt.

V. 2.

Det, som man vil, man ogsaa kan,
Hvis ei er man en Dumrian!
Betænker jeg ret,
Hvor Alting er slet!
At følge med Strømmen er usselt og let!

V. 3.

Hvad man har gjort — glemt er den Deell
Man er jo ikke Engel heel!
Man stræber saa smaat,
Og Godt er jo Godt.
Imorgen jeg Dydens Vei har betraadt!

Scherzo.

Mathias.

N° 9.

V. 1. Gaard og Grun - ker gjør til Jun - ker, ja, til
V. 2. Jeg vil stad - se, jeg vil kna - se, jeg vil
1. - Alt hvad Du vil.
2. drik - ke mig fuld!
Al Glands og Æ - re er dog kun Blø - re, Pen - ge man der
ret gjø - de Krop - pen, saa knalder Prop - pen, nu er jeg paa.

væ - rel *f*
Top - pen!

№10. *Andante.* **Valentin.** *dol.*

V. 1. I Græs - set jeg en Klø - ver saae, med
V. 2. Tag Bla - det An - na! Du skal see, dit

1. fi - re Bla - de paa; man si - ger, det at fin - de Sligt skal væ - re lyk - ke -
2. Øn - ske vil da skee. Sligt Blad, skjøndt u - den Duft og Pragt, har sel - som Lykkens

dim.

1. ligt. Ens Øn - ske bli - ver op - fyldt da, jeg har et Øn - ske vel o - ja! Men
2. Magt. Anna. Man Lykken ei bort - gi - ve maa! be - hold det grøn - ne Blad, husk paa, at

1. hvis det paa min Læ - be kom, Du syn - tes ei der - om.
2. bli - ver det en Fremmed bragt, saa ta - ber det sin Magt.

Allegretto grazioso.

Anna.

N:13.

V. 1. O, som en
V. 2. Her er saa

1. Fugl jeg fo - ler mig let! Hvor - for? hvor - for? Selv kan jeg ik - ke for - klare mig det! hvor -
2. friskt, her er saa godt.. Hvor - for? hvor - for? Alt det der - ne - de, det ligger saa smaat, hvor -

1. for? hvor - for? Jeg sy - nes jeg er nær min Gud! i Sang jeg det maa
2. for? hvor - for? Her seer jeg Him - len kun og Gud, her maa jeg ju - ble af

1. jub - le ud:
2. Hjer - te ud:
Jeg fo - ler mig som Fug - len.
Jeg fo - ler mig som Fug - len.

1. la la la la la la la la
2. la la la la la la la la

Jeg fø - ler mig som Fug - len. *f* *tr* *3*
 Jeg fø - ler mig som Fug - len. *f* *tr* *3*

Andante. Anna & Franzl.

N° 14.

p See hvor smukt Maa - nen staaer op! Høi - e - re - end

Ejel - dets Top! See dens Skin er et Lys for min Fod. Gud hvor er Du al - kjær - lig og god.

Led Du hvert mit Skridt. Fa - der! Alt er dit. *dim.*

Larghetto.

N° 15.

mf

Valentin.

V. 1. Sid-ste Gang jeg Dig an-raa-ber, hør mig i vor Af-skeds Nat! giv et
V. 2. Ungdoms-sin-det og al Lyk-ke, ak! den smuk-ke Drom er endt! hav-de

1. Tegn, om selv kun det-te, at jeg er Dig en For-hadt! Al-drig meer i den-ne
2. jeg dog in-gen sin-de Dig i Ver-den seet og kjendt. Vilken Stil-hed-det er

1. Ver-den vil mit Hjer-te bli-ve glad al-drig glad, u-den Dig, er he-le
2. Tegn paa, at det Tun-ge-ste det skeer: Gud med Dig! Vi, her paa Jor--den,

1. Li-vet nu som det løs--rev-ne Blad.
2. mø--des al-drig, al-drig meer!

Andante. Kjædelflikkeren..

N° 17.

V. 1. Jeg født og baa-ret blev til Rei - - se - mand.

Allegro.

Mit Kon - ge - ri - - ge er det he - - le Land. Vandre, van - - dre, fløite, tral - le,

væ - re god Ven med dem Al - - le, la - de Ny - - heds Krammen knal - de

det er det, jeg kan.

V. 2.

Mens i mit Kongedom jeg gaaer omkring,
Jeg gaaer og tænker — helst paa Ingenting!
Alting vide, Intet vide,
Det er det, som jeg kan lide!
Vrangen er den gale Side,
Den har brede Sting!

V. 3.

Tro Ingen, er den allerbedste Tro
Sandt Venskab slides kan som Dandseskoe!
Dette sagt er uden Galde,
Heisa, lad Humeuret knalde,
Vandre, vandre, fløite, tralle,
Gaae paa sine To!

Andante.

Valentin.

N° 18.*mf*

Man Ha - vets Dyb kan maa - le ud, og

al - le Stjer - ners Vei - e, men In - gen veed, und - ta - gen Gud, hvad Hjertet har i

Ei - - e. I den - ne Stund han er mig nær, min Byr - de jeg nedlæg - ger her. Byd

mig ei ta - le - bed med mig! Jeg si - - den Alt vil sige, og

let - - te - re vil Du for - staae! Kom med! I Guds Huus lad først os gaae!

Andantino.

Anna.
*dolce.*N° 19.*p*

Ieg træng - te mig ik - ke ind i dit Hjem, jeg sagde Dig: lad mig

van - dre! Hende, Du nevnte var mig ei slem, hun dømte meer mildt end de An - dre!

Hun i sin Smerte var mig god, Stil - - le i Graad jeg hen - de forlod. Dig, men Dig -

tør jeg ind i Øi - et see! Ak Du! ak Du! Du gjorde mig den

stør - - ste Vee, den stør - ste Vee, - som No - gen i Ver - den kan gjø - - rel Min

Gud! giv mig Taa - - rer, Du hø - re, giv mig Taa - rer, giv mig Taa - - rer!

pp